

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Κάτου στοῦ Βάλτου τὰ χωριά
 Ξηρόμερο καὶ Ἄγραφα
 Καὶ στὰ πέντε βιλαέτια
 Πέφτουνε πολλὰ ρουσφέτια
 Ἐκ' εἶνε εὐζωνοὶ πολλοὶ
 Ὅλοι μὲ ἄδεια τραννή,
 Κάθονται καὶ τρῶν καὶ πίνουν
 Καὶ τοῦ Βλάση ψῆφο δίνουν.

Νὰ μπόραγα νὰ πέρναγα σένα χρυσὸ σειρήτι
 Ὅλους μαζὺ τοὺς Θεσσαλοὺς καὶ τὸ Βαλαωρίτη
 Νὰ τοὺς κρατῶ στὸ χέρι μου, γιὰτ' ἂν κανεὶς γυρίση
 Πλιὸ δὲν τὸν βρίσκω ἔπειτα σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.

Πουλάκι ξένο — ξερουδεμένο
 Κηνυγημένο — ποῦ νὰ σταθῶ;

ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΑ ΒΟΥΛΗΣ

Συνεδριάσεις καθημερινή

Μόλις ἠνοίχθησαν αἱ Πύλαι παρουσιάζεται Βιομήχανος τοῦ Ψυρρῆ.

ΜΑΔΑΛΟΣ. Ψάχτουνε κύριε Ἀξιωματικέ.

ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ. (μετὰ ἔρευναν). Ἐλεύθερος κύριε Μάδαλε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ (κατ' ἰδίαν) Μωρ' γειά σου ἐξυπνάδα κύρ Μάδαλε, ρε κουμποῦρα θὰ φέρω ἐγώ; Τί νὰ τὴν κάνω ρε, κύρ Ζεμπερέκη; Ὅσο ἔχω γὰ μία καλὴ σφυρίκτρα δὲν ἔχω οὐλαὶς τῆς κουμποῦρας τοῦ κόσμου,

Ἐμφανίζεται εὐπατρίδης Μεσσήνιος.

ΜΑΔΑΛΟΣ. Ψάχτουνε, κύρ Ἀξιωματικέ. Ἐτοῦνος εἶνε ἀπὸ τοὺς γεωργούς.

ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (μετὰ ἔρευναν) Ἐλεύθερος κύριε Μάδαλε, δύο ξύλινα σκεπάσματα τῶν κουτιῶν ἔχει στή τσέπη του μονάχα νὰ τὰ κατάσχω;

ΜΑΔΑΛΟΣ. Ἄς τουνε τὸν παληομανιάτη νὰ κουρέβηται.

Ο ΓΕΩΡΓΟΣ. (κατ' ἰδίαν) Μωρὲ οἱ κουμουνδουριάνοι εἶνε ἐξυπνοὶ! Τί νὰ τὰ κάνουσι τσεῖνοι τὰ μπιστόλια, τοῦνα τὰ ξύλινα καπάτσα ποῦ λὲ ὁ ξωματικός τουνάνε τὰ μπιστόλια τῶν κουμουνδουριάνων. Μιλᾶουσιν οἱ κουμουνδουριάνοι; αὐτὰ ἔχουν ἓνα πετσακὶ ἄνουθε... περᾶς τσεῖ μεσα τὴν ἀπαλάμη καὶ κρούουσι τὰ δύο ξύλα ὅπου τὰ βροντᾶς τοῦνα μὲ τᾶλλο καὶ ξεσχίζουσι τὰ αὐτία σου; Μιλᾶουσιν οἱ τρικουπιάνοι; περᾶς τὰ πόδια σου μὲς' ἑστὰ πετσακία βροντᾶς καὶ συκόνουσι οὐλο τὸ κορνιαχτό.

Μετὰ ἡμίσειαν ὄραν νέος ἀδελφὸς ἡμῶν Ὀθωμανὸς καταβαίνει μονολογῶν.

— Βάι! Βάι; φτοῦ! φτοῦ! Τιρκούπης μιλάεν ἀνοίγω ἰστόμα ν' ἀκούσω τί γελᾶς μπρὲ μοῦ λέει ἓνα καὶ μὲ σπρώχνει

ντιῶ οὐργυκῆς ἄμω. Ἀνεβαίνει Κουμουνδούρος ἀνοίγω ἰμάτια μοῦ νὰ ντῶ. Τί ἀγκρικυτᾶς μπρὲ μοῦ λέει ἄλλος καὶ ἰγρότο μοῦ φυτεύει. Τζάνουμ τί εἶν' αὐτό; μακελιὸ εἶνε; λευθεριά εἶναι; βουλή εἶνε; Μάτια ταῖν τέλουνε νὰ χωμε, φρύντια γιδοκ, ἰστόμα γιδοκ, τί νὰ κουμε λοιπόν; Σι-σανὲ ντὲν ἀφίνουν' κουμποῦρι ντὲν ἀφίνουνε, μπιτσακὶ ντὲν ἀφίνουνε, οὐλα Μάνταλο πῆρε. Μάνταλος, Σκάνταλο φτοῦ!
 Ἡ συνεδρίασις ἐξακολουθεῖ καὶ αὔριον. Ε.

L' UNION.

L' Union ayant monté tout l' été
 Se trouva fort dépourvue
 Quand la baisse fut venue.
 Plus d' argent, plus de Crédit
 Pour payer point de répit.
 Elle alla crier famine
 Chez la Banque sa voisine,
 La priant de lui prêter
 Quelques millions pour tripoter
 Jusqu' à la hausse nouvelle.
 Je vous payerai, lui dit-elle,
 Fin prochain, delai légal,
 Interêt et principal.
 La Banque n' est pas prêteuse,
 C' est là son moindre défaut.
 Que faisiez-vous au temps chaud?
 Dit-elle à cette emprunteuse.
 Chaque jour de tout venant
 J'achetais, ne vous déplaise,
 Vous achetiez? j' en suis fort aise...
 Eh bien! vendez maintenant.

R.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐγένετο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ παράδοσις θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου ἐν Ἑλλάδι, ὅπερ ἀνέλαβε νὰ διδάσκη πειραματικῶς ὁ κ. Ῥον-τῆρης.

